

Refleksjonsbrev for Luna, November 2023

Vi avsluttet forrige refleksjonsbrev med å undre oss over om vi kunne finne en måte å gjøre vann mer tilgjengelig for barna i hverdagen, vi har dessverre ikke fått tid til å se på måter å gjøre dette enda, men vi har introdusert makulert papir for barna, og vi har gjort noen endringer på det fysiske miljøet.

Første møte med makulert papir var da alle bladene begynte å gå i oppløsning, og vi så et behov for å bytte ut blader med noe annet. Det begynte med at vi hentet en full boks med makulert papir nede på kontoret som vi tok med oss opp på avdelingen og fylte samme sted som vi hadde hatt bladene. Dette gjorde vi mens barna sov, og det var stor glede da første barn våknet og oppdaget hva som var i gangen. Barnet nærmet seg med stor undring og nysgjerrighet. Barnet begynte å utforske det nye materialet med hendene først, hvordan kjennes papiret ut? Er det tungt, lett? Hardt, mykt? Hva skjer hvis jeg kaster papiret opp i luften? Kan jeg putte papiret i noe annet?

Det tok ikke lang tid før gulvet og barnet var dekket med papir. Det ble kastet opp i lufta, det ble lagt på hodet, det ble klemt på i hendene. Det ble fylt i ulike beholdere, og etter hvert satt barnet seg midt oppi papiret, hvor det fortsatte å utforske papiret med hele kroppen, mens det stadig uttrykte ord som «oj!, se her, gøy osv. » I ansiktet kunne vi se konsentrasjon og et lurt smil. Ut ifra våre observasjoner tolker vi det

som at barnet synes det var spennende og gøy med ett nytt materiale og en ny møteplass på avdelingen.

Utover ettermiddagen våknet stadig vekk flere barn, og det tok ikke lange tiden før vi så at mange barn samlet seg i gangen for å utforske papiret. Noen gikk rett bort og begynte å kjenne på papiret og kaste det opp i lufta, mens noen var litt mer skeptiske og måtte vurdere situasjonen før de nærmet seg.

Det er fascinerende å se hvordan de ulike barna tilnærmer seg et nytt materiale og en ny møteplass. Kan vi si at måten de møter noe nytt representerer en del av personligheten deres, eller kan det være det bygger mer på tidligere erfaringer og opplevelser. Alle barna på avdelingen har erfaring med at det tidligere har vært blader i den store røde «beholderen», og vi ser at flere av barna tilnærmet seg papiret på en

lignende måte. De begynte å finne bokser og lignende som de la papiret i, de flyttet det fra et sted til et annet ved å fylle en beholder for så å tømme ut et annet sted. De kastet det i været, og noen smakte på det. Noen tittet inn, og så det var noe ukjent der og trakk seg tilbake, mens andre løp rett inn og satt seg midt i papiret.

«Barnehagen skal være bevisst på barnas ulike uttrykksformer og tilrettelegge for medvirkning på måter som er tilpasset barnas alder, erfaringer, individuelle forutsetninger og behov. Også de yngste barna og barn som kommuniserer på andre måter enn gjennom tale, har rett til å gi uttrykk for sine synspunkter på egne vilkår. Barnehagen må observere og følge opp alle barns ulike uttrykk og behov.»
(Rammeplanen s.)

Ettersom vi jobber med de yngste barna er det viktig at vi bruker tid på å lese og tolke barnas signaler, kroppsspråk, ansiktsuttrykk og lyder. Hva er det barna sier med kroppen og ansiktet? Hvordan kan vi sørge for å ivareta barns medvirkning når de ikke har ord til å fortelle oss hva de vil ha og hva de ønsker å gjøre? Hvordan kan vi skape gode møteplasser for barna som gir de rom til utforskning, og skapende prosesser på egenhånd og i samspill med andre?

For å gjøre papiret tilgjengelig for barna har vi vært opptatt av at døren til gangen stort sett er åpen og at det er en voksen i nærheten som kan støtte og veilede barna der det er behov. Vi forsøker også å gi rom til de barna som vi ser har et ønske om å utforske materialet mer selvstendig ved at vi setter oss litt lengre bort, men fremdeles slik at vi er i nærheten dersom det skulle bli et behov for støtte underveis.

Vi ser at papiret i stor grad har levd i hverdagen, og dette tror vi både foresatte og ansatte ser ved at små papir biter gjerne har funnet veien både hjem og inn i lommer, støvler og det som er av klær, men også i alle kriker og kroker, og i alle rom på avdelingen. Barna tar med seg papiret inn på andre rom, de legger papir på plassene sine i gangen, de kaster det opp i lufta så det drysser ned over hodene deres, de legger det i støvler og det de finner. Vi kan stille oss spørsmål om det er selve materialet som er det barna er mest opptatt av eller om det er hva de kan gjøre med papiret de er mest opptatt av?

Vi ser at barna i stor grad fyller papir i bokser og andre beholdere for så å kaste det ut, er det selve prosessen med å fylle og tømme som er det barna egentlig er mest opptatt av og hvordan kan vi jobbe videre for å finne ut av dette?

Skal vi bytte bort papiret med et annet materiale og se om de møter det på tilsvarende måte? Vi har snakket om at vi ønsker å prøve å bytte ut papiret med sand etter hvert, vil de da møte sanden på samme måte som de har møtt bladene og papiret, eller vil de i større grad ta med erfaringer fra sandkassene ute?

I skrivende stund er det meste av papiret blitt borte og vi står nå med en tom beholder i gangen, hvordan påvirker dette barnas lek og utforsking i hverdagen? Vil de andre møteplassene på avdelingen trekke til seg flere barn nå som papiret ikke er tilgjengelig lengre? Vi har gjort om litt på det fysiske miljøet i løpet av november, vi har ommøblert og forsøkt å skape nye møteplasser. Det blir spennende å se hvordan barna tar i bruk de nye møteplassene og hva som skjer videre i prosjektet.

I desember vil fokuset på prosjekt være noe mindre og vi vil bruke mer tid på jul og juleforberedelser, men vi håper prosjektet fremdeles lever i hverdagen, også blir det spennende å se hvor det tar veien på nyåret.

Med det vil vi ønske alle en fin førjulstid, og et ønske om en god jul og et godt nyttår etter hvert!

